

Debat

Jourhavende: Finn Sahlholdt Skjold

Det er nu lykkedes Aarhus Festuge i 50 år – med svingende styrke – at få kulturen ud af reservaterne og ud til mennesker, der måske ikke er vant til at opsøge den selv.

Dagens leder

JP Aarhus

Grøndalsvej 3, 8260 Viby J.
Telefon: 87 38 38 38 . Fax 87 38 31 72

Udgiver og tryk: JP/Politikens Hus A/S

Ansvarshavende chefredaktør: Jørn Mikkelsen
Redaktør: Jørgen Schultz-Nielsen

Fødselaren

Der er ris og ros til 50-års-fødselaren i dagens kultursektion, og begge sider af sagen er sådan set korrekte. Aarhus Festuge får på puklen for at være for forudsigelig. Der er for lidt international *swing* over programmet. Der er gået selvsving i selvfedmen, og byens indadskuende provinsialisme går så at sige som en rød tråd gennem ugens begivenheder.

Sådan kan kritikken i hvert fald oversættes, når kulturiagttagere som Trevor Davies og Ernst Trillingsgaard skal vurdere festugens sammensætning. Man savner store navne, overraskelser, nytænkning og avantgarde. Fødselaren er som så mange andre 50-årige simpelthen gået i stå og er holdt op med at forny sig, lader holdningen til at være.

På den anden side, for sådan en er der jo altid, er festugen en stor og rummelig fest med et væld af begivenheder, som man kan falde over og lade sig overraske og berige af. Her er lidt til alle; koncerter, teater, kunst, samtaler, debatter eller bare oplevelser sammen eller alene. Byrummet ændrer karakter for en stund, perspektivet flyttes, samtalen bliver en anden, og selv om festugen ikke skaber revolution, så sætter den sig måske alligevel spor, som ændrer deltagerne en lille smule, også når græsplænen på Frederiks Allé atter er rullet sammen, og trafikken igen kan passere Banegårdspladsen.

Festugedirektør Jens Folmer Jepsen siger, at han og festugen gerne vil være med til at danne byen. Dannelse er et falmende begreb, så det er da en sympatisk ambition at have, selv om der formentlig er mange af festugens kritikere, der vil mene, at det eneste, den danner, er køer på indfaldsvejene.

Det er ikke let at være Aarhus Festuge, for den har mange udfordringer. Den har ingen veldefineret målgruppe – filmelskere, musikelskere eller teaterelskere – som den kan rettes mod. Den skal være fest for hele byen, unge og gamle, og den skal helst være en fest, byen kan genkende sig i, samtidig med at den skal have en international karakter, der giver den legitimitet til at kalde sig en kulturfestival. Den skal være folkelig, men eksperimenterende. Kunsten at ramme det har varieret fra år til år. I årevis blev den kritiseret for i højere og højere grad at udvikle sig til en ølbøvsende byfest. De senere år har den bevæget sig i den anden retning, og nogle vil mene, at den nu er blevet for elitær og lukket om sig selv.

Det er ikke let. Men det må alligevel slås fast, at det nu er lykkedes Aarhus Festuge i 50 år – med svingende styrke – at få kulturen ud af reservaterne og ud til mennesker, der måske ikke er vant til at opsøge den selv. Men intet varer som bekendt evigt. Der er ingen tvivl om, at den står over for nogle store udfordringer i de kommende år. Men den største er, at festugen laves på et meget lille budget, 10-12 mio. kr. Til sammenligning har Northside Festival et indkøbsbudget på 18 mio. kr., SmukFest i Skanderborg bruger 30 mio. kr. på musikken og Roskilde Festival 50 mio. kr. Derfor må fødselsdagstalen også indeholde en opfordring til, at Aarhus vælger enten at skrue op for ambitionerne og dermed budgettet eller overvejer, om festen skal blive ved.



Vindmøller opstilles, hvor investorerne ønsker det, og uden hensyntagen til naturen, udnyttelsen af vindressourcen eller naboernes gener. Arkivfoto: Carsten Snebjerg/Polfoto

Ikke mange huller i klimaministerens uvidenhed

Prisen for Danmarks satsning på vindmøller er alt for høj.

Tone Brix-Hansen
civiløkonom
formand for Landsforeningen
Naboer til Kæmpevindmøller
Engvej 6, Stege

21/8 skrev klima- og energiminister Rasmus Helveg Petersen (R) i JP Aarhus, at han ikke kan genkende den kritik, som han har fået for at tilsidesætte naturinteressene til fordel for en massiv udbygning af vindkraft. Desuden udtalte han i PI, at vi »alle må acceptere vindmøller, selv om de er et indgreb i naturværdierne«. Hans holdning er altså klar.

I samme ånd lægger en ny bekendtgørelse om planlægning for vindmøller op til, at selv fredede naturområder må inddrages til vindmøller. Kravet om at nedtage gamle, små møller, når der opstilles nye, store møller, fraviges, og ikke et eneste sted anbefales det, at kommunalbestyrelsen bør tage hensyn til, hvorvidt en placering er hensigtsmæssig i forhold til den bedst mulige udnyttelse af vindressourcen. I vejledningen står der tværtimod, at der »ikke længere er krav om (...) hensyn til effektiv udnyttelse af vindenergien og tilpasning til lokale forhold«.

"Nødvendige" vindmøller?

Dispenseringen fra naturlovgivningen tillades, fordi vindmøller anses som "nødvendige" for vores samfund. Men på hvilket grundlag kan man i dag påstå, at vindmøllerne er det? Allerede i dag producerer Danmark mere vind-

møllestrøm, end landet selv kan aftage, når det blæser, og overskudsstrømmen dumpes til udlandet. Tyskland vil ikke længere aftage al vores overskudsstrøm og har lukket ned for importen en tredjedel af tiden. Driftslederen for SEAS-NVE har udtalt, at vi kan blive nødt til at skrue ned for elproduktionen, når det blæser, hvis vi ikke kan komme af med strømmen.

Uansvarlig og inkompetent

Alligevel fortsætter regeringen udbygningen af vindmøller, og Miljøministeriet udsendte for nylig en pressemeddelelse om, at man ikke ved, hvor meget kapacitet der opstilles, eller hvor mange gamle møller som bliver nedtaget. Opgørelsen foretages først, når planlægningsperioden afsluttes i 2020. Indtil da arbejder vi altså i blinde uden hensyntagen til naturværdier, naboer eller udnyttelsen af de mange tilskudsmilli-

der, som vi betaler til vindmøller. Vindmøller, hvis strøm vi ikke engang ved, om vi kan udnytte. Det er ikke til at fatte, at vores regering kan være så uansvarlig. Eller rent ud sagt: inkompetent.

Ja-sigere skal rådgive

Flere vismandsrapporter har påpeget, at den fortsatte danske satsning på vindenergi ikke sparer klimaet for et eneste gram CO₂, og at prisen, som vi betaler for vindsatsningen, er alt for høj. Dette kan regeringen ikke lide at høre, og den vil nu erstatte vismændene med et klimaråd bestående af håndplukkede medlemmer, som kun skal rådgive inden for regeringens vedtagne politik. Det er himmelråbende uansvarligt og meget skræmmende, at den danske regering på den måde erstatter uafhængig rådgivning med ja-sigere. Samme fornægtelse af viden er afprøvet i mangt et diktatur og har aldrig givet gode resultater.

Vindmøllerne opstilles i dag lige der, hvor en investor ønsker, og med loven i hånd og vores politikeres velsignelse foregår dette uden hensyntagen til naturen, udnyttelsen af vindressourcen eller naboernes gener. Lad være med at påstå noget andet, Helveg Petersen. Klimaministeren og miljøminister Kirsten Brosbøl demonstrerer en ligegyldighed over for vindmølleudbygningens konsekvenser, som er aldeles pinlig. Hvor mange tilskudsmilliarder skal vi betale for at ødelægge vores smukke danske landskaber?

Det er himmelråbende uansvarligt og meget skræmmende, at den danske regering på den måde erstatter uafhængig rådgivning med ja-sigere.

SKRIV TIL OS PÅ DEBAT@JP.DK

JP Aarhus modtager gerne læserbreve om lokale og regionale forhold. Indlægget skal være påført navn og adresse. Vi forbeholder os ret til forkortelser og påtager os intet ansvar for tilsendte debatindlæg. Breve sendes til: Debatredaktionen, Morgenavisen Jyllands-Posten, Grøndalsvej 3, 8260 Viby J.